

Sant Vicenç de Castellolí, església vella

Castellolí

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camí del Cementiri s/n, 08719, Castellolí.
Alçada: 417 m

Coordenades:

Latitud: 41.59586
Longitud: 1.70224
UTM Est (X): 391844
UTM Nord (Y): 4605720

Classificació

Número de fitxa: 08063-25
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Barroc Contemporani
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: En estat ruïnós.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL (1432-I. Disposició: Acord Ple Consell Comarcal, 25/04/2008).
Número inventari: Sí, IPA.: 5619.
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat: Privada
Titular: 08062A010000160000FG
Autor de la fitxa: Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 19/12/2017 - 01:00

Descripció

Es tracta de les restes de l'església vella de Sant Vicenç de Castellolí. És un edifici barroc del segle XVIII, d'una sola nau amb creuer, amb tres capelles per banda i campanar de

torre de base quadrangular.

Conserva tots els murs perimetrals, la torre i bona part del campanar.

L'absis és ornat amb bandes llombardes, que també es troben parcialment al mur sud.

El parament, a la base, és fet de carreus de mides petites, només desbastats, disposats en filades horitzontals; a la part superior, és fet amb carreus de mides més grans, ben carejats.

La façana principal conserva l'entrada i la rosassa, i a la resta de façanes s'hi obren diverses obertures, que romanen en bastant bon estat. També presenta un rellotge de sol entre els carreus de la cadena cantonera, amb gnòmon de vareta en mal estat, no s'aprecien marques horàries ni ornamentació.

Interiorment, s'observen les arrencades de les voltes de pedra i de maó de pla en alguns punts. Es conserven les voltes de les capelletes laterals, i la que resta sobre l'accés, que correspon a una volta d'aresta rebaixada, i els vestigis d'una volta mixta.

Tanmateix, es conserven a l'interior de l'església, les restes d'unes pintures barroques al fresc, d'iconografia decorativa amb predomini de les formes vegetals, a les capelles laterals i a la planta central.

Es conserven els vestigis, adossats a la façana sud-est, de l'antiga masoveria de cal Junyent.

Observacions:

El Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia conserva una pica baptismal procedent de Sant Vicenç de Castellolí.

Història

L'església parroquial de Sant Vicenç es va construir a principis del segle XVIII, en substitució de la primitiva parròquia de Sant Vicenç, ubicada al castell de Castellolí.

La primera referència documental de la nova església és una visita pastoral de l'any 1698, que diu: "Item desitjam, en quant pugám facilitar la edificació de nova església per la celebració dels divinals oficis... concedim llicència à tots los fahels de treginar y portar a peu de obra tots los materials de pedra... convenientes a dita fábrica, en los dies de diumenge y festes de precepte sens incórrer à pena alguna...".

Al portal principal hi ha inscrit l'any "1705", que probablement correspon a l'any del final de la seva construcció, però l'església no va ser beneïda fins molts anys després, l'any 1743, probablement per la reclamació, finalment desestimada, dels habitants de la Vall de Sant Feliu de construir la nova església més a prop del seu nucli.

L'any 1936, durant la Guerra Civil, la parròquia va ser incendiada per membres d'un Comitè Revolucionari i abandonada pels feligresos.

L'any 1940 es va construir la nova església de Sant Vicenç, al nucli urbà del poble, que actualment encara fa les funcions de parròquia del terme. Es van aprofitar pedres i teules de l'antiga església per a la nova edificació.

Durant molts anys, les ruïnes de l'església de Sant Vicenç van ser utilitzades com a magatzem de drapaire.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1986). Inventari del

Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Castellolí).

CASTELLAR-GASSOL, J. (1989) Castellolí, Mil anys d'història. Castellolí: Amics de Castellolí, Ajuntament, p. 107-108.

JUNYENT i MAYDEU, F. i MAZCUÑÁN i BOIX, A. (1992) (1992) "Sant Vicenç de Castellolí". Catalunya Romànica, vol. XIX: El Penedès i l'Anoia. Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana, p. 414-415.

MUSET PONS, A. (2008) El terme i el castell de Castellolí a l'època moderna (segles XVI-XVIII). Barcelona: Publicacions de Abadia de Montserrat: Ajuntament de Castellolí, p. 97-102.

SOCIETAT CATALANA DE GNOMÒTICA: <http://www.gnomonica.cat>.

VILANOVA i MUSET
de Castellolí. Treball

vella de Sant Vicenç

